

Lucie Krejčí

Jaroslav Kadlec (1911–2004) a České Budějovice. Příspěvek k životu a dílu

Diplomová práce, Filozofická fakulta, Jihočeská univerzita, České Budějovice 2018, 105 stran textu, 6 stran obrazových, textových a tabulkových příloh.

Lucie Krejčí se pokusila v předložené práci přiblížit některé doposud spíše opomíjené etapy života Jaroslava Kadlece, duchovního, pedagoga, církevního historika i komunistického politického vězně. Ačkoli byla duchovní, odborná a pedagogická činnost J. Kadlece, rodáka z Dolní Cerekve na česko-moravském pomezí, úzce a dlouhodobě spjata s regionem jižních Čech, zejména pak s Českými Budějovicemi, nevěnovala dosavadní zpracování týkající se osobnosti J. Kadlece těmto stránkám jeho života výraznější pozornost. Toto konstatování platí především o klíčových formativních studijních letech, která J. Kadlec strávil na českobudějovickém Jirsíkově gymnasiu a v tamním biskupském kněžském učilišti. A právě na tyto otázky se zaměřila diplomová práce kolegyně Krejčí, která se tak pokusila více přiblížit osobnost profesora Kadlece.

Při zpracování svého kvalifikačního spisu se diplomantka opírala především o prameny uložené ve fondech Jirsíkova státního gymnázia České Budějovice (uložen ve Státním okresním archivu v Českých Budějovicích) a Biskupského kněžského semináře a diecézního teologického institutu České Budějovice (deponován ve Státním oblastním archivu Třeboň v rámci Biskupského archivu). Jednalo se zejména o školní katalogy, maturitní protokoly, osobní výkazy, školní kroniku, výroční zprávy aj., důležité poznatky autorka získala též z rozhovoru s Msgr. V. Kulhánkem, kanovníkem a kancléřem biskupství. Soubor použité domácí literatury se jeví být pro předloženou práci adekvátní a postačující; nic podstatného zde nechybí. Autorka využila též několik internetových zdrojů.

Svoji práci si diplomantka rozčlenila do čtyř výkladových kapitol, Úvodu a Závěru. V Úvodu nejprve vymezuje vlastní téma, souhrnně informuje o použitých pramenech a základní literatuře. V první kapitole L. Krejčí nastiňuje společensko-politické dění v Československu v letech 1918–1989, přičemž hlavní pozornost upíná k problematice postavení katolicismu a zejména k církevní politice komunistického státu. Výklad je však místy zbytečně dlouhý, místy naopak příliš schematický a zobecňující (možná by zde méně, bylo více). Druhá kapitola na základě literatury přibližuje základní peripetie života a odborné činnosti J. Kadlece. Hlavní výklad, resp. nejpřínosnější části předložené diplomové práce pak představují následující dvě kapitoly, které relativně podrobně a vyčerpávajícím způsobem na základě prostudovaných pramenů přibližují Kadlecova studijní i učitelská léta jak na Jirsíkově gymnasiu, tak i v biskupském semináři v Českých Budějovicích. Závěrečné shrnutí práce je navíc – avšak poněkud neústrojně – doplněno i o hodnocení Kadlecovy odborné činnosti,

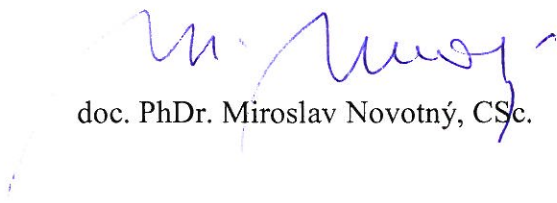
zejména publikací vztahujících se k jihočeské metropoli. Součástí práce je též soubor vhodně zvolených textových, obrazových a tabulkových příloh.

Diplomová práce Lucie Krejčí představuje vcelku zdařilý pokus o systematické zachycení Kadlecových studijních i učitelských let v Českých Budějovicích. Přináší celou řadu dílčích, ale důležitých poznatků týkajících se jak vlastního Kadlecova studia, tak i jeho učitelů, spolužáků a studentů (zde oceňuji zejména jak četné dílčí medailonky, ať již přímo v textu či poznámkovém aparátu, tak i osobní postřehy a vzpomínky přibližující lidskou stránku J. Kadlece – zde srov. např. pedagogické hodnocení J. Kadlece jeho nadřízenými).

Bohužel zde musím uvést i některé dílčí výhrady, které však celkový přínos práce nezpochybnují. Jednak bych autorce vytkl jazykovou a stylistickou stránku textu – výklad je místy (i po několikerých korekturách) stále poněkud toporný či nepřesný (např. na s. 47), dále by bylo dobré sjednotit psaní např. filosofie/filozofie, Mnichovská dohoda/mnichovská dohoda, Teologická fakulta UK/teologická fakulta UK či užívání kurzívy aj. Jisté zpřesnění by bylo jistě vhodné v případě Dolní Cerekve (nejedná se o ves, ale o městys, s. 12 aj.), politický vývoj v Československu po roce 1945 ovlivňoval Sovětský svaz, nikoli sovětské Rusko (s. 22), jakkoli rozhodující roli v SSSR měli vždy Rusové a Rusko; přípravu k převzetí moci v zemi zahájila KSČ nejpozději na jaře 1945, na podzim 1947 vše již šlo do finále (s. 24); na straně 35 se jistě jedná o Jihočeský sborník historický a nikoli časopis. V případě prof. V. Novotného by jistě, vzhledem k tématu práce, nebylo od věci připomenout, že byl též absolventem Jirsíkova gymnasia (maturoval zde v roce 1887; s. 52, pozn. 197).

Na závěr svého hodnocení však mohu konstatovat, že výše uvedené připomínky nesnižují celkovou kvalitu a přínos hodnocené práce. Kolegyně Lucie Krejčí svou kvalifikační práci zpracovala na odpovídající úrovni, její přínos je zřejmý. A proto ji mohu doporučit k obhajobě a navrhuji její hodnocení stupněm (ještě) **v ý b o r n ě**.

V Českých Budějovicích 8. ledna 2019

doc. PhDr. Miroslav Novotný, CSc.